

UPRavno sodišče  
REPUBLIKE SLOVENIJE

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	02 -07- 2015	Sig. znak: 0312
V vrednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 090 - 227/2011/35		

Številka: I U 695/2012-49  
Datum: 1. 7. 2015

Informacijski pooblaščenec  
Zaloška 59

1000 Ljubljana

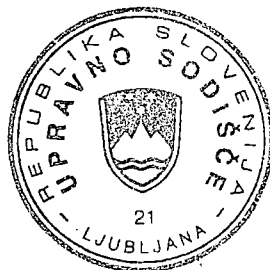
**ZADEVA: Vrnitev upravnih spisov skupaj s sodno odločbo VSRS**

V upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka: ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE, Večna pot 2, Ljubljana, ki jo zastopa direktor zavoda Ivo Trošt, zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-227/2011/20 z dne 11. 4. 2012, vam v prilogi vračamo upravne spise, ki se nanašajo na zadevo ter pisni odpravek sodne odločbe Vrhovnega sodišča RS opr. št. X Ips 321-2013 z dne 15. 6. 2015.

Višji sodnik  
dr. Boštjan Zalar, l.r.

Priloga:

- upravni spisi
- sodna odločba VSRS

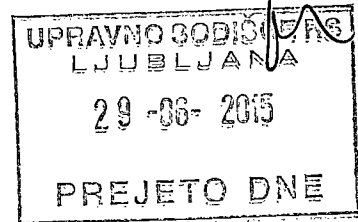


Po odredbi sodnika  
Podpis pristojne sodne osebe:

1 U 695/2012-47

X Ips 321/2013

  
VRHOVNO SODIŠČE  
REPUBLIKE SLOVENIJE



## SKLEP

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnik in sodnici Martina Lippai kot predsednica ter Marko Prijatelj in Brigita Domjan Pavlin kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Maše Trbanc Logar kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE**, Večna pot 2, Ljubljana, ki jo v revizijskem postopku po pooblastilu direktorja Iva Trošta zastopa Bogdan Juteršek, univ. dipl. iur., z opravljenim pravniškim državnim izpitom, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **reviziji in zahtevi za izdajo začasne odredbe tožeče stranke zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije v Ljubljani I U 695/2012-32 z dne 26. 9. 2013**,

na seji **15. junija 2015**

## SKLENILO:

- I. Revizija se zavrže.
- II. Zahteva za izdajo začasne odredbe se zavrže.
- III. Tožeča stranka sama trpi svoje stroške revizijskega postopka.

## OBRAZLOŽITEV:

1. Zoper v uvodu tega sklepa navedeno pravnomočno sodbo sodišča prve stopnje je tožeča stranka (v nadaljevanju revident) vložila revizijo. Njeno dovoljenost utemeljuje s sklicevanjem na 2. in 3. točko drugega odstavka 83. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Priglaša stroške revizijskega postopka.
2. Predlaga izdajo začasne odredbe, in sicer, da se v skladu z drugim odstavkom 84. člena ZUS-1 odloži izvršitev izpodbijane sodbe.

### **K I. točki izreka:**

3. Revizija ni dovoljena.
4. Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 kot neutemeljeno zavrnilo revidentovo tožbo zoper odločbo Republike Slovenije, Informacijskega pooblaščenca (tožene stranke), št. 090-227/2011/20 z dne 11. 4. 2012. Z navedeno odločbo je tožena stranka ugodila pritožbi Gozdnega gospodarstva Bled d. o. o. (prosilca za dostop do informacije javnega značaja), in je odločbo revidenta, št. 3406-6/2011 z dne 18. 10. 2011, v zavrnilnem delu odpravila in mu naložila, da mora prosilcu najkasneje v 31 dneh od vročitve te odločbe na elektronskem nosilcu posredovati vrednosti kategorij tam navedenih podatkov, ki se nanašajo na gozdnogospodarsko območje Bled in na trenutno stanje evidenc oziroma na zadnje ureditveno obdobje (gre za podatke o odsekih - evidenca ODS, podatke o gozdnih združbah - evidenca ODSGZD, podatke o sestojih v odseku - evidenca ODSSSES, podatke o drevesnih vrstah o sestoji - evidenca ODSSSEDV, podatke o gojitvenih delih - evidenca ODSSSESGD, podatke o izvedenem poseku - evidenca XTI, podatke o izvedenih gozdnogojitvenih delih - evidenca XGJ, šifrante k vsem navedenim evidencam, ki ne vključujejo šifrantov lastnikov, zastopnikov in izvajalcev in grafične sloje odsekov in sestojev) in odločila, da se zahteva prosilca zavrne glede dveh kategorij podatkov. Tožena stranka je namreč ugotovila, da glede evidenc ODSSSES, ODSSSESV in ODSSSESGD in pripadajočih grafičnih prikazov (sloj s

konturami in številke sestojev in odsekov) ni podana izjema varstva osebnih podatkov iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Razkritje teh podatkov javnosti ni obdelava osebnih podatkov v smislu 3. točke 6. člena ZVOP-1, zaradi česar pravna podlaga za razkritje v smislu 9. člena ZVOP-1 ni potrebna. Obravnavane evidence po vsebini in namenu niso zbirke osebnih podatkov v smislu 3. točke 6. člena ZVOP-1, ker ne vsebujejo osebnih podatkov lastnikov gozdov ali drugih oseb, na podlagi katerih bi bilo te posameznike mogoče neposredno identificirati (na primer standardni ali interni enolični identifikatorji, osebna imena, naslovi). Kategorija „lastništva“ ali „šifra lastništva“ razkriva podatek le o tem, ali gre za zasebnega lastnika, državo ali lokalno skupnost. Podatki o evidencah se očitno ne nanašajo na posameznike ali njihove parcele, pač pa na gozdne sestoje kot na stvarno ali nelastniško kategorijo. Organ v okviru javne službe ugotavlja stanje in razvoj gozdov (gre za izbrane podatke, ki so pomembni z vidika gozdarske stroke) in ga pri tem ne zanima, na katero ali celo na čigavo parcelo se podatki navezujejo. Čeprav je mogoče (tako s strani organa kot tudi s strani prosilca ali širše javnosti) podatke prek parcel sorazmerno enostavno povezati z lastniki gozdov, to ne vpliva na ključno ugotovitev, da obravnavane evidence same po sebi niso zbirke osebnih podatkov. Na nivoju vodenja evidenc (na primer zbiranje, vnašanje podatkov in njihova uporaba za analize ali za pripravo gozdnogospodarskih načrtov) se torej osebni podatki lastnikov parcel ne obdelujejo oziroma se osebni podatki ne povezujejo s podatki iz evidenc. Tudi s tem, ko organ razkrije podatke o drevesnih sestojih javnosti, ne razkriva osebnih podatkov, le prosilcu ali javnosti je omogočeno, da podatke prek javne katastrske mreže in javne zemljiške knjige poveže z lastniki parcel. Tudi če prosilec tako obdelavo izvede, s tem ne ravna nezakonito, dokler to izvaja za lastne potrebe - gre namreč za zakonito združevanje podatkov iz več javno dostopnih virov. Nezakonita bi bila le sekundarna objava združenih podatkov (na primer lesna zaloga in vrstna sestava po parcelah določenih lastnikov), ti podatki pa bi v tej fazi že imeli naravo osebnih podatkov. Da ne gre za zbirke osebnih podatkov, dodatno potrjuje tudi dejstvo, da organ v Registru zbirk osebnih podatkov (v upravljanju tožene stranke) tovrstnih zbirk nima prijavljenih. Razkritje teh podatkov javnosti zato po presoji tožene stranke ne predstavlja kršitve varstva osebnih podatkov iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

5. Po drugem odstavku 83. člena ZUS-1 je revizija dovoljena, če je izpolnjen eden izmed tam navedenih pogojev za njeno dovoljenost. Po ustaljeni upravnosodni praksi Vrhovnega sodišča je tako trditveno kot dokazno breme o izpolnjevanju pogojev za dovoljenost revizije na strani revidenta, saj revizije po uradni dolžnosti ni mogoče dovoliti. Ustavno sodišče RS je že v več sklepih (npr. Up-858/2008 z dne 3. 6. 2008, Up-1124/2008 z dne 23. 9. 2008, Up-1057/2008 z dne 2. 4. 2009, Up-1186/2008 z dne 23. 4. 2009 in Up-1808/2008 z dne 17. 9. 2009) ugotovilo, da takšno stališče ni v nasprotju z Ustavo RS.

6. Revident uveljavlja dovoljenost revizije po 2. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1, po kateri je revizija dovoljena, če gre po vsebini zadeve za odločitev o pomembnem pravnem vprašanju ali če odločba sodišča prve stopnje odstopa od sodne prakse Vrhovnega sodišča glede pravnega vprašanja, ki je bistveno za odločitev, ali če v sodni praksi sodišča prve stopnje o tem vprašanju ni enotnosti, Vrhovno sodišče pa o tem še ni odločalo.
7. Pomembnost pravnega vprašanja je po dikciji ZUS-1 treba presoјati glede na vsebino zadeve. Odločitev o vprašanju pa mora biti pomembna za zagotovitev pravne varnosti, enotne uporabe prava ali za razvoj prava preko sodne prakse. V revizijskem postopku pred Vrhovnim sodiščem je namreč poudarjen objektivni pomen tega izrednega pravnega sredstva in s tem vloga Vrhovnega sodišča pri razvoju prava, usmerjanju sodne prakse in zagotavljanju njene enotnosti.<sup>1</sup>
8. Revizija navaja, da gre v obravnavanem primeru za odločitev o pomembnem pravnem vprašanju „ali je podatke iz izpodbijane odločbe tožene stranke (ki so navedeni v 4. točki obrazložitve tega sklepa) mogoče opredeliti kot izjemo po 3. točki 6. člena ZDIJZ, upoštevaje neprerekane ugotovitve tožene stranke, da gre pri teh podatkih za osebne podatke, do katerih je mogoče priti na enostaven način.“ V nadaljevanju navaja, da razkritje podatkov pomeni kršitev določbe 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v zvezi z 2. in 5. točko 6. člena, 8. in 9. člena ZVOP-1 v zvezi z drugo alinejo prvega odstavka 56. člena Zakona o gozdovih, ki določa, da tožeča stranka vodi evidence kot baze podatkov za svoje delo in za statistično posploševanje in tudi v zvezi z drugim odstavkom 38. člena Ustave RS, ki določa, da zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor in varstvo osebnih podatkov določa zakon. Navaja, da Vrhovno sodišče o tem pravnem vprašanju še ni odločalo; da bi tožeči stranki, pa tudi (so)lastnikom gozdov (več kot 7200 lastnikov, s solastniki 13.000 fizičnih oseb) z izvršitvijo sodbe nastala težko popravljiva škoda in da bi z razkrivanjem teh podatkov na ravni gozdnih sestojev prihajalo do napačnega razumevanja podatkov in izkrivljenih interpretacij o gozdovih, ki se nanašajo na lastnike, vplivalo pa bi tudi na javno korist.
9. Po presoji Vrhovnega sodišča uveljavljani pogoj za dovoljenost revizije iz 2. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1 ni izkazan.
10. Revident kot izhodišče pravnega vprašanja, ki naj bi bilo pomembno v obravnavani zadevi, postavlja vprašanje materialnopravne pravilnosti uporabe 3. točke 6. člena ZDIJZ (ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi

---

<sup>1</sup> Enako tudi odločba Ustavnega sodišča RS Up-1782/08, U-I-166/08 z dne 18. 6. 2009, 14. točka obrazložitve.

pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov) v izpodbijani sodbi, pri čemer težišče tega vprašanja prenese na predpostavko, da je tožena stranka (nesporno) ugotovila, da obravnavane evidence vsebujejo osebne podatke, do katerih je mogoče priti na enostaven način.

11. Nosilni argument izpodbijane sodbe (ki je v celoti potrdila odločitev tožene stranke) je glede na ugotovitve tožene stranke (da gre za čisto stvarno kategorijo podatkov, torej za podatke o stvareh; za nelastniško kategorijo podatkov; podatke po nastanku, namenu in načinu vodenja, ki niso vezani na lastnike gozdov; za prostorske podatke v najširšem smislu, torej za podatke o lastnostih prostora, naravnih in antropogenih danostih oziroma za podatke o elementih na zemeljski površini in dejstvo, da revident ni upravljalec osebnih podatkov v smislu ZVOP-1), da obravnavane evidence v izhodišču ne vsebujejo osebnih podatkov v smislu prve točke 6. člena ZVOP-1. Po svoji vsebini in namenu niso zbirke osebnih podatkov v smislu 5. točke 6. člena ZVOP-1, javno razkritje teh podatkov pa tudi ne pomeni obdelave osebnih podatkov v smislu 3. točke 6. člena ZVOP-1, zaradi česar pravna podlaga za njihovo razkritje ni potrebna (9. člen ZVOP-1). Iz navedenih razlogov je sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi pritrdilo stališču tožene stranke, da razkritje teh podatkov javnosti ne predstavlja kršitve varstva osebnih podatkov v smislu 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.
12. Glede na takšne razloge izpodbijane sodbe se izkaže, da revident postavlja vprašanje na zavajajoč način, saj njegovo vprašanje temelji na predpostavki, ki je očitno napačna (in je izraz njegovega nestrinjanja z razlogi izpodbijane sodbe).
13. Ob tem Vrhovno sodišče dodaja, da revident ni pojasnil, zakaj bi bila odločitev o tem vprašanju pomembna za zagotovitev pravne varnosti, enotne uporabe prava ali za razvoj prava preko sodne prakse (glej 7. točko obrazložitve tega sklepa). Z navedbami o posledicah, ki naj bi z izvršitvijo odločbe tožene stranke nastale njemu in lastnikom gozdov glede na okoliščine obravnavanega primera, ni zadostil cilju, ki ga zasleduje ureditev izrednega pravnega sredstva revizije v upravnem sporu po ZUS-1. Cilj revizije (po ZUS-1) je poleg varstva pravic posameznika tudi zaščita pravne enotnosti in razvoj prava. Pri takem konceptu revizije subjektivni vidik, tj. varstvo pravic strank, ni primaren. Poudarjen je objektivni pomen tega pravnega sredstva (pomen pri odločanju v večjem številu primerov) in vloga Vrhovnega sodišča za razvoj prava, za usmerjanje sodne prakse in za njeno poenotenje. Skladno s povedanim se revizija dovoli po kriteriju objektivnega pomena zadeve z vidika pravnega reda v celoti (reševanje pomembnih pravnih vprašanj in s tem prispevek k razvoju prava skozi sodno prakso, zagotavljanje enotnosti sodne prakse).

14. Glede na pojasnjeno po presoji Vrhovnega sodišča postavljeno vprašanje ni pomembno pravno vprašanje, zaradi katerega bi Vrhovno sodišče revizijo vsebinsko obravnavalo.
15. Revident tudi ni izkazal, da je v obravnavani zadevi izpolnjen pogoj za dovoljenost revizije zaradi zelo hudih posledic izpodbijanega akta iz 3. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1. Ta namreč določa, da je revizija dovoljena, če ima odločitev, ki se izpodbija v upravnem sporu, zelo hude posledice za stranko.
16. Navedel je, da ima izpodbijana odločitev zanj zelo hude posledice, saj obveza predaje podatkov tretji osebi pomeni, da ta lahko posledično izdelava svojo lastno računalniško aplikacijo (mrežni pregledovalnik) ter ga uporabi za trženje podatkov tožeče stranke. Če druge pravne osebe pridobijo in nato obdelujejo ter tržijo te podatke, ki jih sicer vodi tožeča stranka, bi to zanjo pomenilo neposreden izpad dohodka in s tem premoženjsko škodo. Zahteva po podatkih celotnega območja kaže na interes splošnega trženja in zlorabe.
17. Po presoji Vrhovnega sodišča revident s temi navedbami ni izkazal zelo hudih posledic izpodbijane odločitve.
18. Za to, da Vrhovno sodišče lahko presodi, ali so zelo hude posledice izkazane, mora revident izpolniti tako trditveno kot tudi dokazno breme. V okviru trditvenega bremena mora navesti, kakšne konkretne posledice mu bodo zaradi izpodbijane odločitve nastale, in konkretne razloge, zaradi katerih naj bi bile te posledice zanj zelo hude. V okviru dokaznega bremena pa mora svoje navedbe vsaj verjetno izkazati.<sup>2</sup> Revident dokaznega bremena ni izpolnil, zato tudi ta uveljavljani pogoj za dovoljenost revizije ni izpolnjen.
19. Ker revident ni izkazal izpolnjevanja uveljavljenih pogojev za dovoljenost revizije iz drugega odstavka 83. člena ZUS-1, je Vrhovno sodišče revizijo zavrglo kot nedovoljeno na podlagi 89. člena ZUS-1.

**K II. točki izreka:**

20. Po drugem odstavku 84. člena ZUS-1 lahko Vrhovno sodišče na zahtevo tožeče stranke izda začasno odredbo do odločitve o reviziji zaradi razlogov iz drugega odstavka 32. člena tega zakona.
21. Ker je po navedeni določbi 84. člena ZUS-1 mogoče začasno odredbo izdati le do

---

<sup>2</sup> Enako tudi odločbe Vrhovnega sodišča X Ips 412/2009, X Ips 501/2009, X Ips 375/2010, X Ips 457/2010, X Ips 389/2011, X Ips 450/2011, X Ips 153/2012, X Ips 163/2012 in druge.

odločitve o reviziji, o vloženi reviziji pa je Vrhovno sodišče odločilo s tem sklepom, ni izpolnjena procesna predpostavka za izdajo začasne odredbe. Zato je Vrhovno sodišče ob smiselni uporabi 89. člena v zvezi z drugim odstavkom 84. člena ZUS-1 revidentov predlog za izdajo začasne odredbe zavrglo.

**K III. točki izreka:**

22. Revident z revizijo ni uspel, zato sam trpi svoje stroške revizijskega postopka (prvi odstavek 165. člena in prvi odstavek 154. člena Zakona o pravnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ljubljana, 15. junij 2015

Predsednica senata:  
Martina Lippai l.r.



Ta prepis je soglasen z izvirnikom.  
Podpis pristojnega delavca sodišča: